

NGÀI LÀ AI ?

Thiên Ân

1. Ngài là ai, sinh xuống gian trần, giữa trời giá băng, một đêm thanh
2. Ngài là ai, năm tháng dài dài, chẳng ngại gió sương, ngược xuôi khắp
3. Ngài là ai, Thập Giá một chiều, máu hồng đổ loang, đời hoang xưa

vắng ? Trời mùa đông nơi chốn hang lữa, có một trẻ
chốn ? Ngài vượt qua bao nổi phong ba, Phúc Âm truyền
ấy ? Chiều hoàng hôn mây tím vây quanh, có một người

thơ đơn sơ nghèo khó. Ngài là ai, cuộc sống âm
rao cho ai nghèo khó. Ngài là ai, tha thiết kêu
yêu treo trên thập giá. Ngài là ai, chịu chết nhục

thâm, giữa miền đất xa, làng Na - da - rét ? Dòng đời
mời, những người ngã sa, tìm ra chân lý ? Tình Ngài
hình, hiến trọn xác thân, làm lễ hy tế ? Chỉ vì

trôi theo tháng năm qua, ý Cha huyền siêu, Ngài mãi tin yêu.
thương ôi quá vô biên, thế nhân tội khiên, Ngài vẫn trung kiên.
yêu nhân thế cô liêu, sống trong tội nhớ, Ngài chết bơ vơ.

ĐK: Ngài chính là, là Đức Ki - tô. Ngài chính là, là Con Thiên

Chúa, đã xuống đời một đêm tuyết rơi, ơn an bình toả lan khắp chốn.

Ngài Chính là, là Đức Ki - tô. Ngài chính là, là Con Thiên

Chúa, đã chết vì tội lỗi thế nhân, ơn cứu độ tràn lan khắp nơi.